

Nawyki, dzięki którym rosyjski zostaje w głowie

Drobne zmiany w tym, jak zapisujesz słowo – oszczędzają miesiące zamieszania później.

1. Zapisuj każdy rzeczownik z jednym pasującym słowem

Rodzaj w rosyjskim decyduje o końcówkach przymiotników, czasowników w czasie przeszłym i zaimków. Pojedynczy rzeczownik nie zawsze zdradza rodzaj – a jeden pasujący przymiotnik zdradza go zawsze i nic nie kosztuje.

Zamiast	Ucz się	Bo
словарь	новый словарь	-ь bywa różne; ten jest rodzaju męskiego
дверь	новая дверь	też -ь, ale żeński – przymiotnik rozstrzyga
море	новое море	rodzaj nijaki
кофе	горячий кофе	w starannej rosyjszczyźnie męski, mimo końcówki -e

2. Ucz się czasowników razem z ich pytaniem

Czasownik rzadko łączy się z „czystym” dopełnieniem. Zapisuj przypadek, którym rządzi, jako część słowa – pytanie działa jak związła etykieta.

Zamiast	Ucz się	W użyciu
помогать = pomagać	помогать кому? + celownik	Я помогаю брату.
интересоваться = interesować się	интересоваться чем? + narzędnik	Она интересуется историей.
ждать = czekać	ждать кого? что? + biernik	Я жду автобус.

3. Zbieraj pary kontrastów

Jedna dobra para uczy więcej niż dziesięć osobnych reguł – kontrast czyni gramatykę widoczną.

Wzór A	Wzór B	Co pokazuje kontrast
Я в школе.	Я идё в школу.	gdzie jesteś vs dokąd idziesz
Я читал книгу.	Я прочитал книгу.	czynność vs jej skończenie
Я шёл в магазин.	Я ходил в магазин.	w drodze vs tam i z powrotem

4. Ucz się dopełniacza liczby mnogiej przy częstych rzeczownikach

To najmniej przewidywalna forma w języku – warto zapamiętywać ją wprost, a nie wyprowadzać.

- место > мест · письмо > писем · друг > друзей · человек > людей

5. Zauważ wzór, zanim go nazwiesz

Czytając, zauważysz może, że w городе ciągle opisuje, gdzie coś jest, в городе towarzyszy chodzeniu i przyjeżdżaniu, а из города – wyjeżdżaniu skądś. To cenniejsze niż etykiety. Nazwy – miejscownik, biernik, dopełniacz – to tylko uchwyt na to, co już czujesz.

I jedna rzecz, której nie robić

Nie zatrzymuj się, by tłumaczyć każde słowo. W opowiadaniu nauczycielką jest kontekst: zgadujesz, historia potwierdza cię albo poprawia, a słowo zostaje. Tłumaczenie wszystkiego to spowalnia i zamienia czytanie w mozolną pracę.